

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pelham GmbH, Moses Pelham og Martin Haas

Sagsøgt: Ralf Hütter og Florian Schneider-Esleben

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der et indgreb i eneretten for en fremstiller af fonogrammer til reproduktion af hans fonogram i henhold til artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾, når meget små lydbidder udtages af hans fonogram og overføres til et andet fonogram?
- 2) Er et fonogram, som indeholder meget små lydbidder, der er overført fra et andet fonogram, i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/115/EF⁽²⁾ et eksemplar af det andet fonogram?
- 3) Kan medlemsstaterne indføre en bestemmelse, der — som bestemmelsen i § 24, stk. 1, i Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte — Urheberrechtsgesetz (lov om ophavsret og beslægtede rettigheder, herefter »UrhG«) — præciserer, at beskyttelsen af fremstilleren af fonogrammens eneret til reproduktion (artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29/EF) og spredning (artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/115/EF) af hans fonogram er begrænset immanent på den måde, at et selvstændigt værk, som er skabt ved fri benyttelse af hans fonogram, må udnyttes uden hans samtykke?
- 4) Bliver et værk eller en anden frembringelse som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29/EF benyttet til brug for citater, hvis det ikke fremgår, at der benyttes et fremmed værk eller en fremmed anden frembringelse?
- 5) Giver de EU-retlige bestemmelser om fremstilleren af fonogrammens ret til reproduktion og spredning (artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29/EF og artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/115/EF) og undtagelserne fra eller begrænsningerne af disse rettigheder (artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF og artikel 10, stk. 2, første punktum, i direktiv 2006/115/EF) et spillerum med hensyn til gennemførelsen i national ret?
- 6) På hvilken måde skal der ved fastlæggelsen af omfanget af beskyttelsen af fremstilleren af fonogrammens eneret til reproduktion (artikel 2, litra c), i direktiv 2001/29/EF) og spredning (artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/115/EF) af hans fonogram og rækkevidden af undtagelserne fra eller begrænsningerne af disse rettigheder (artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF og artikel 10, stk. 2, første punktum, i direktiv 2006/115/EF) tages hensyn til de grundlæggende rettigheder i EU's charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376, s. 28).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 9. august 2017 —
IQ mod JP**

(Sag C-478/17)

(2017/C 347/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IQ

Sagsøgt: JP

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henviser udtrykket »en ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet« i artikel 15 såvel til retter, der påkender sagen i første instans som til appeldomstole? Det ønskes oplyst, om en sag på grundlag af artikel 15 i forordning nr. 2201/2003 ⁽¹⁾, kan henvises til en ret, der er bedre egnet, såfremt den kompetente ret, der anmodes om at henviser sagen til en ret, der er bedre egnet, er en appeldomstol, hvorimod den ret, der er bedre egnet, er en ret i første instans.
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal den kompetente ret, som henviser sagen til den ret, der er bedre egnet, da forholde sig med hensyn til den afgørelse, der er truffet i første instans?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (EUT 2003, L 338, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 9. august 2017 —
Neculai Tarola mod Minister for Social Protection****(Sag C-483/17)**

(2017/C 347/23)

*Processprog: engelsk***Den forelæggende ret**

Court of Appeal

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Neculai Tarola*Sagsøgt:* Minister for Social Protection**Præjudicielt spørgsmål**

Hvis en statsborger i en anden EU-medlemsstat efter at have udøvet retten til fri bevægelighed i tolv måneder ankommer til værtsmedlemsstaten og har arbejde (undtagen ifølge en tidsbegrænset ansættelseskontrakt) i en periode på to uger, hvorefter han bliver uforskyldt arbejdsløs, bevarer denne borger da sin status som arbejdstager i yderligere mindst seks måneder med henblik på anvendelsen af artikel 7, stk. 3, litra c), og artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, således at han har ret til at modtage sociale ydelser eller social sikring på samme grundlag som statsborgere bosiddende i værtsmedlemsstaten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 14. august 2017 — Hoteles Piñero Canarias, S.L. mod Keefe (ved procesværgen Eyton)**(Sag C-491/17)**

(2017/C 347/24)

*Processprog: engelsk***Den forelæggende ret**

Supreme Court of the United Kingdom